

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/9/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121209610
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8121209610.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Mariany Muránskej v konaní navrhovateľa: A. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, zastúpený: JUDr. Martina Kožárová Jenčová, advokátka, so sídlom v Prešove, Slovenská 69, za účasti ostatných účastníkov: 1/ Z. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. X., A., 2/ F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. X., Z. D. S., 3/ O. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, 4/ M. O., neznámy vlastník, zastúpený: Slovenský pozemkový fond, Búdkova 36, Bratislava, IČO: 17335345, 5/ M. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, 6/ I. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, 7/ M. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, 8/ I. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. X A, A., prechodne bytom Z. XX, Z., 9/ A. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. S. XXX, XX/ R. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, XX/ S. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, XX/ O. S., nar. XX.XX.XXXX, U. XX, A. - S., XX/ O. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. A. XX, A., XX/ N. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, XX/ O. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XX/ O. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XX/ M. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, XX/ O. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., XX/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX, o návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp.zn. 11Vyd 1/2021-26 zo dňa 22.12.2021 takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje uznesenie.
- II. Navrhovateľ nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh na začatie konania o potvrdení vydržania, ktorým sa navrhovateľ domáhal potvrdenia, že nadobudol vlastnícke právo vydržaním k parcele I. XXX/ X-orná pôda o výmere XXXXmX zapísanej na LV č. XXX k.ú. S..
2. Súd prvej inštancie posudzoval návrh navrhovateľa na potvrdenie nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním v zmysle ustanovení § 359a, b, c, d, e, f Civilného mimosporového poriadku.
3. Súd dospel k záveru, že návrh na začatie konania spĺňal formálne náležitosti s poukazom na úplný okruh účastníkov konania, pričom dospel k záveru, že navrhovateľ neosvedčil splnenie predpokladov pre nadobudnutie vlastníckeho práva k spornej parcele vydržaním pri aplikovaní ustanovení Zákona č. 141/1950 Zbierky účinného od 01.01.1951 do 31.03.1964.
4. Súd prvej inštancie uviedol, že v zmysle § 40 ods. 1 citovaného zákona bola potrebná písomná forma pri právnych úkonoch, ktoré sa týkajú nehnuteľností a rovnako pri darovacej zmluve bolo nutné v zmysle § 384 citovaného zákona, aby sa táto dojednala písomne. Súd prvej inštancie taktiež poukázal na ustanovenie § 115, § 116, § 145 citovaného zákona, ktoré sa týkajú vydržania účinného v čase, v ktorom deklaroval navrhovateľ existenciu ústnej darovacej zmluvy.

5. Súd prvej inštancie poukázal na to, že oprávnená držba znamená to, že držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný v tom, že mu právo patrí, čo však treba posudzovať z objektívneho hľadiska. O dobromyseľnosť sa jedná aj vtedy, pokiaľ sa vec drží v omyle, ktorý však musí byť omyl ospravedliteľným. Pokiaľ však omyl držiteľa vychádza z neznalosti alebo nedokonalkej znalosti celkom jednoznačného a zrozumiteľného ustanovenia zákona, je tento omyl právny, ale neospravedliteľný.

6. Súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutia najvyšších súdnych autorít v týchto veciach, kedy aj dlhodobá držba nehnuteľností bez toho, aby bola preukázaná skutočnosť, ktorá mohla v nich vyvolať presvedčenie, že sa stali vlastníkami nehnuteľnosti, nepostačovala pre ustálenie splnenia podmienok nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním. S poukazom na tieto skutočnosti preto súd prvej inštancie dospel k záveru, že neboli naplnené podmienky vydržania a návrh bol zamietnutý.

7. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 52 a § 58 CMP.

8. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie bolo podané odvolanie zo strany navrhovateľa s poukazom na skutočnosť, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci-§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP. Odvolateľ namietol formalisticky prístup súdu prvej inštancie, ktorý nezohľadňuje špecifiká danej veci. Poukázal na skutkový stav, podľa ktorého sa jedná o nehnuteľnosť, ktorej vlastníkom bol pôvodne S. D., starý otec navrhovateľa, ktorý kúpnu zmluvou z roku XXXX nadobudol podiel X/X k mpč. XXX. Neskôr došlo medzi spoluvlastníkmi k reálnej deľbe, pričom do vlastníctva S. D. pripadla časť, ktorá zodpovedá parcele G. č. XXX/X a ostatné dve parcely pôvodné mpč. XXX pripadli do vlastníctva právnym predchodcom ostatných podielových spoluvlastníkov, ktorí sú dnes zapísaní na LV č. XXX v k.ú. S.. Táto reálna deľba nebola zapísaná v pozemkovej knihe, preto po S. D. zdedil X/X k mpč. XXX jeho syn G. D., otec navrhovateľa, ktorý ju naďalej užíval v rozsahu X/X tak ako bola realizovaná reálna deľba jeho otcom. Krátko pred smrťou tento majetok daroval svojmu jedinému synovi, a to navrhovateľovi, jedinému dieťaťu. Ostatné časti pôvodnej mpč. parcely XXX si pôvodní spoluvlastníci vyporiadali tak, ako to bolo reálnou deľbou rozdelené a teda navrhovateľ nemá podiel v týchto parcelách. Len parcela XXX/X zostala nevyporiadaná a sú v súčasnosti okrem navrhovateľa na LV č. XXX evidovaní aj nástupcovia pôvodných vlastníkov, hoci ich právni predchodcovia si svoje tretiny z pôvodnej mpč už vyporiadali. O tom, že navrhovateľ nie je výlučným vlastníkom tejto parcely sa dozvedel až v roku XXXX, kedy táto parcela bola predmetom dedičského konania.

9. S poukazom na ustanovenia § 134 Občianskeho zákonníka a s poukazom na fakt, že navrhovateľ dostal nehnuteľnosť darom od svojho otca krátko pred jeho smrťou, kedy bol ešte maloletý a vstúpil do držby prostredníctvom svojej matky, vzhľadom na svoj vek v tomto čase ani pri zachovaní obvyklej opatrnosti nemohol si byť vedomý nedostatku nadobúdacieho titulu. Práve tieto skutočnosti sú zhojené prostredníctvom inštitútu vydržania, pričom to, že bez písomnej zmluvy nemožno uvažovať o dobrej viere je v rozpore so závermi Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci sp.zn. II.ÚS 484/2015 zo 14.11.2018.

10. Súd prvej inštancie nepostupoval v súlade s citovaným názorom Ústavného súdu a nerešpektoval účel vydržania, preto formalistickým prístupom tento návrh zamietol. Súd nebral do úvahy to, že osoby známe miestnych pomerov nemali námietky k tomuto návrhu ako aj obec. Z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil vec a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal uznesenie a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

12. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

13. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav

správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

14. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

15. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je konzistentné a jednoznačnými argumentmi podporil záver, ku ktorému dospel, pričom k celkovej presvedčivosti rozhodnutia súdu prvej inštancie možno uviesť, že premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, na základe ktorých k týmto dospel, sú pre nielen právnickú, ale aj laickú verejnosť prijateľné a racionálne; zároveň aj spravodlivé a presvedčivé. Právne závery sú v súlade s vykonanými skutkovými zisteniami a celkovo možno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie, pokiaľ sa týka rozsahu jeho odôvodnenia je v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ale aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

16. Civilný mimosporový poriadok bol zák.č. 68/2021 Z.z. novelizovaný s účinnosťou od 01.05.2021, ktorým bolo zavedené konanie o potvrdení vydržania (§ 359a až § 359k CMP). Okrem všeobecných náležitostí návrhu tento má obsahovať aj osobitné náležitosti (§ 359d ods. 2 CMP), a to predovšetkým pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností a označenie dôkazov na ich preukázanie. Znamená to, opísanie rozhodujúcich skutočností do takej hĺbky (podrobnosti), aby z nich tvrdené právo navrhovateľa vyplývalo. Jedná sa o skutočnosti, z ktorých vyplýva, že navrhovateľ splnil všetky predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva. Pri prvom predpoklade oprávnenej držby musí navrhovateľ uviesť skutočnosti, od ktorých odvodzuje svoju dobromyseľnosť, ako jeho spresvedčenie, že nekoná bezprávne, keď si prisvojuje určitú vec. Nestačí však subjektívne presvedčenie držiteľa, že mu vec patrí, ale dobromyseľnosť sa hodnotí objektívne. Rozhodujúce je, či držiteľ pri normálnej opatrnosti, ktorú možno so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu na každom subjekte rozumne požadovať, mal resp. mohol mať alebo nemal, prípadne nemohol mať pochybnosti o tom, že mu vec patrí. Oprávnená držba sa môže zakladať na domnelom (putatívnom) právnom dôvode alebo na neplatnom právnom dôvode (R 44/1996). Navrhovateľovi preto nestačí v návrhu na začatie konania len uviesť, o aký právny titul opiera svoju dobromyseľnosť, ale musí uviesť aj iné skutočnosti, z ktorých vyplýva, že v čase uchopenia sa držby bol so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný a túto dobromyseľnosť si zachoval počas celej rozhodujúcej doby. Na preukázanie všetkých tvrdených skutočností by mal navrhovateľ označiť dôkazy a pokiaľ ide o listinné dôkazy, tak by ich mal k návrhu aj pripojiť (§ 26 ods. 1 CMP).

17. Konanie o potvrdení vydržania pozostáva z dvoch fáz. Prvá fáza je konanie o vydaní vyzývacieho uznesenia a druhá po vydaní vyzývacieho uznesenia. V rámci prvej fázy konania súd návrh zamietne ak zistí, že nie sú splnené podmienky pre vydanie vyzývacieho uznesenia, teda skúma či navrhovateľ osvedčil splnenie predpokladov vydržania. Vychádza pritom z opísania skutkových okolností navrhovateľom v návrhu a ním označených, predložených dôkazov.

18. Podstatou odvolacích námietok navrhovateľa je skutočnosť, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je formalistické a nekorešponduje so závermi nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II.ÚS 485/2015.

19. V preskúmvanej veci navrhovateľ až v odvolacom konaní tvrdí ďalšie skutočnosti, ktoré sa týkajú toho, že došlo k reálnej delbe parcely mpč. XXX. a že navrhovateľ nemá podiel v tých parcelách, ktoré nepripadli jeho otcovi. Tieto skutočnosti však navrhovateľ v konaní pred súdom prvej inštancie nepreukazoval a ani netvrdil, preto na tieto skutočnosti v odvolacom konaní nemôže byť prihliadnuté (§ 366 CSP). Odvolací súd preto konštatuje, že súd prvej inštancie z predložených listinných dôkazov správne vyhodnotil skutkový stav.

20. Pokiaľ sa týka namietaného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa názoru odvolacieho súdu toto rozhodnutie Ústavného súdu nie je aplikateľné v konaní o potvrdení vydržania v zmysle Civilného mimosporového poriadku. Ako vyplýva aj z osobitnej právnej úpravy podľa Civilného mimosporového poriadku jedná sa o nesporné konania, pričom záver Ústavného súdu sa vzťahuje

na sporové konanie, kedy súd po vykonaní príslušného dokazovania, kedy má možnosť predniesť argumenty aj protistrana ustáli skutkový stav o tom, či došlo k poctivému spôsobu nadobudnutia veci. K takýmto záverom v konaní o určení splnení podmienok vydržania nemôže súd prvej inštancie ani dospieť, nakoľko sa jedná o konanie, v ktorom súd skúma len naplnenie podmienok, ktoré vyžadujú citované ustanovenia Civilného mimosporového poriadku. V tomto konaní preto podľa názoru odvolacieho súdu je takéto rozhodnutie neaplikovateľné, a preto táto odvolacia námietka bola vyhodnotená ako nedôvodná.

21. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie.

22. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného, súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že navrhovateľ už v prvej fáze konania neosvedčil splnenie všetkých predpokladov na vydržanie (právny titul, od ktorého odvodzuje svoju dobromyseľnosť), a preto neboli splnené podmienky pre vydanie vyzývacieho uznesenia. Odvolací súd z týchto dôvodov uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, aplikujúc ustanovenie § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia § 359a až § 359k CMP upravujúce konanie o potvrdení vydržania neustanovujú inak.

24. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).